

Beknopt verslag dialoogsessie segment 4:

Ambulante Jeugdhulp

Van: TWO Jeugdhulp, gemeenten Holland Rijnland, aanbieders

Datum: 9 februari 2021 15:30 uur

Plaats: Microsoft Teams

Aanwezigen	
Voorzitter	Tim Robbe
TWO Jeugdhulp	Max Gijtenbeek (TWO)
	Ivette Hoenderdos (TWO)
	Ragini Somair (TWO)
Gemeenten Holland Rijnland	Madeleine Heitmeijer (gemeente)
	Sevgi Tunali (gemeente)
Aanbieders	Albert Dreijer
	Bert Mos (Parnassia Groep)
	Dorothe Kappenburg (Onderwijs Advies)
	Gertia Koek (Rivierduinen)
	Hans Hensen (Inzowijs)
	Jitske Hop
	Irene Baard
	John Schotanus (WSG)
	Judith Hendriks (ZP Jeugd)
	Kim Verburg (Prodeba)
	Lilian Tham (Kabouterhuis)
	Miki Neefjes (Cardea)
	Monique van Haperen (Ipse de Bruggen)
	Janny van Mullem ('s Heerenloo)
	W.A.M. van den Oudenrijn (Curium)
	Paula Zandstra (St. Klimoord)
	Marjolein Tepper (de Waag)
	Willemijn van Pijkeren

1. Welkom/vaststelling agenda

Tim Robbe (voorzitter) stelt de agenda vast.

2. Toelichting op het doorlopen proces, context voor de dialoogsessies, toelichting op werkwijze in de dialoogsessies

Door: T.H.G. Robbe

Bijlagen: Rapportages Holland Rijnland, Werkwijze dialoogsessie

Tim Robbe (voorzitter) legt uit dat de presentaties die worden gegeven gebaseerd zijn op de gepubliceerde rapporten van de website. De dialoogsessies zijn bedoeld om de opzet van de segmenten te bespreken, dit wil zeggen dat de opzet van de segmenten nog niet in beton gegoten is. De doelen worden niet gebruikt om de aanbieders af te rekenen, maar om het beleid van de gemeenten af te rekenen. Er zijn een aantal kernbedingen opgesteld om de doelen te kunnen bereiken, vervolgens zijn de risico's en beheersmaatregelen in kaart gebracht.

3. Presentatie trekkers segment 'Doelen en effectketen' inclusief dialoog

Door: Madeleine Heitmeijer

Bijlagen: Rapportage segment Holland Rijnland

<https://jeugdhulphollandrijnland.nl/wp-content/uploads/2021/02/Segment-4-Ambulante-Jeugdhulp.pdf>

Madeleine Heitmeijer (gemeente) vraagt om de reacties van de aanbieders op de doelstellingen en hoe deze bijdragen aan de doelen.

Judith Hendriks (ZP Jeugd) geeft aan dat ze het mooie doelen vindt en er volledig achter staat. Ze vond echter niet terug in het document hoe ze de passende hulp gaan realiseren. Judith denkt dat dat de indicerende partij soms nog niet goed kan inschatten op welk niveau zorg moet worden aangeboden, dit heeft onder andere met opleidingsniveau te maken denkt zij. Er is onvoldoende kwaliteit om een 'first time right' te realiseren. Madeleine reageert dat ze het hiermee eens is, dit is nog niet uitgebreid uitgeschreven, de ambitie is er om dit met de toegang en de aanbieders nader uit te werken.

Judith merkt op dat de afschaling naar minder zware soms niet vergoed wordt, dit kan een grote drempel zijn. Er zijn in de regio veel goede opties om naar af te schalen, maar deze zijn dan niet gecontracteerd. Madeleine geeft aan dat dit ook bij een van de doelen past, om goed samen met de aanbieders te kijken naar een voldoende passend aanbod voor dit soort situaties.

Miki Neefjes (Cardea) vindt het ook goede doelen, en geeft aan dat ze hard bezig zijn met de afname van wachtlijsten. Dit heeft ook te maken met krapte, en de algehele financiering van de jeugdzorg. Sevgi Tunali (gemeente) reageert hierop dat ze bij de gemeente ook goed beseffen dat met de afschaling van verblijfszorg een toename op ambulante jeugdhulp komt (ambulantisering), dit hebben zij scherp in het vizier en anticiperen ook budgettaire op deze verschuiving.

Tim vraagt of het alleen om financiële krapte gaat of ook over schaarste in capaciteit. Judith geeft aan dat zij ook een tekort aan behandelaars (bijvoorbeeld in de gespecialiseerde GGZ) zien, maar dit is ook een budgettaire probleem. Want je kan niet starten zonder geld. Kim Verburg (Prodeba), Lillian Tham (Kabouterhuis), Miki Neefjes (Cardea), Janny van Mullem ('s Heerenloo), John Schotanus (WSG), Dorothe Kappenburg (OnderwijsAdvies), Paula Zandstra-van Gemmert (St. Klimoord), Monique van Haperen (Ipse de Bruggen), K.J.P van de Oudenrijn (Curium) geven allemaal aan dat het bij hun voornamelijk een budgettaire probleem is en dat er voldoende personeel is. Een groot deel van de wachtlijsten ontstaat en bestaat door financiële redenen.

Gertia Koek (Rivierduinen) vertelt dat de organisatie zich meer proberen te richten op waar ze voor zijn, strengere selecties maken aan de voorkant of de gevraagde hulp ook vanuit Rivierduinen moet worden geboden of juist door voorliggende partijen. Ze sluit zich aan bij Judith, dat er een zwaardere triage moet zijn met meer ervaren krachten. Hierdoor kan er sneller/beter/eerder geconstateerd worden waar de client thuishoort. Hier werken ze nu ook mee bij Rivierduinen, waardoor er veel cliënten niet bij hun in de zorg hoeven en de deur open blijft voor de complexe problematiek. Er moet ook meer aandacht komen voor het 'nieuwe denken', zoals eerst de ouders leren hoe zij het beste met de problemen van hun kind om kunnen gaan en dan kijken wat er over blijft om te behandelen voor de aanbieders, het biomedische model moet minder centraal komen. Tim denkt dat dit wel redelijk overeenkomt met de denkrichting van de gemeenten en vraagt of dit voldoende tot uiting komt. Gertia reageert dat ze denkt dat het nog wel wat scherper kan. Tim vraagt of ze dit een voorzetje kan aanleveren over hoe dit beter kan. Gertia zal dit doen.

Lillian Tham (Kabouterhuis) geeft aan dat met de nieuwe aanbesteding de wachtlijsten niet over zullen gaan en dat de wachtlijsten voor specialistische jeugdzorg (zeker voor het jonge kind) in deze regio schrikbarend hoog is. Het hele veld voor het jonge kind zit muurvast, en dit heeft grote gevolgen. Sevgi geeft aan dat de wachtlijsten ook de meeste aandacht krijgt bij de gemeente en ze hier hard mee bezig zijn.

Bert Mos (Parnassia) vraagt of de regio onderzoek heeft gedaan naar het effect van de wachtlijsten en de zorg die vervolgens geboden moet worden. Want bij jonge kinderen geldt, hoe langer ze moeten wachten, hoe schadelijker de problematiek wordt. En op een wachtlijst staan kost ook geld. Hij geeft aan dat als je een integrale benadering wilt, je ook naar de ouders moet kijken en dat kan niet met hoe er nu wordt gewerkt met de budgetplafonds. Gemeente kunnen koppelingen maken voor de samenloop van bekostiging van hulp voor een domein overstijgende benadering. Zij hebben hier de data voor. Madeleine geeft aan dat de gemeenten in de regio ook bezig zijn met een integrale toegang waar al deze domeinen samenkomen, maar dit staat nog in

kinderschoenen. Bert geeft aan dat hier wel iets in staat in de randvoorwaarden, maar dat dit niet genoeg raakt. Tim benadrukt dat Bert hier iets in de schriftelijke reacties over kan schrijven.

Paula Zandstra (St. Klimoord) mist vooral het preventieve stuk (vroeg hulp en preventieve aanbod in de normalisering), hierdoor kan je voorkomen dat er zwaardere zorg nodig is. Madeleine vraagt of zij pleit om dit mee te nemen in specialistisch aanbod of erbuiten. Paula geeft aan dat hier over nagedacht moet worden, maar dat het mooi zou zijn als er toevoegingen komen in de inkoop in het voorliggende veld.

NB. De jeugdhulpaanbieders kunnen ook vooraf en achteraf schriftelijk vragen stellen of input leveren naar aanleiding van agendapunt 3.

4. Pauze

5. Presentatie trekkers segment 'Kernbedingen' inclusief dialoog

Door: Sevgi Tunali

Bijlagen: Rapportage segment Holland Rijnland

<https://jeugdhulphollandrijnland.nl/wp-content/uploads/2021/02/Segment-4-Ambulante-Jeugdhulp.pdf>

Miki Neefjes (Cardea) vertelt dat ze bij cardea bijna altijd ambulante hulp naast andere hulp inzetten, voor een systematische aanpak van het gezin. In dat opzicht is er dus vaak stapeling van zorg, zonder dat dit per definitie ongewenst is. Max Gijtenbeek (TWO) licht toe dat je met stapeling ook stapeling in tijd kan bedoelen, als er veel verschillende producten bij verschillende aanbieders achter elkaar worden ingezet. Zorgaanbieders kunnen deze stapeling niet zien omdat dit niet enkel bij hen ontstaat. Hier moet meer zicht opkomen.

Monique van Haperen (Ipse de Bruggen) kan zich gedeeltelijk vinden in de definities van behandeling en begeleiding. Ze denkt dat behandeling een goede analyse nodig heeft en niet gestigmatiseerd moet worden. Ten aanzien van zorg stapelen, geeft zij aan dit ook te doen, dit hoeft niet altijd negatief te zijn. Bert Mos (Parnassia) vindt het ook belangrijk dat behandeling en begeleiding niet zodanig gescheiden moeten worden dat het niet meer bij elkaar hoort, het gaat hand in hand. Hij denkt wel dat de definities zo goed staan. Miki en Kim zijn het hier ook mee eens. Ook John Schotanus (WSG) onderstreept dat de definities helder zijn, maar dat deze ook weer zullen veranderen met de tijd. Hij vindt dat als gemeenten vanuit inhoud willen kijken, er naar het kind gekeken moet worden, wat vraagt het kind. Als je het dan randvoorwaardelijk vanuit de financiële hoek gaat opwerpen, dan lijkt het niet meer om de inhoud te gaan. Janny van Mullen onderstreept de opmerking van Jan. Ze geeft aan dat veel kinderen niet in de kaders passen, en dat het verlengen van de kaders veel administratieve lasten oplevert. Miki is het hier mee eens. Sevgi geeft aan dat ze zich bewust zijn van deze knelpunten en dat de kaders een leertraject zijn. Ze weten ook dat er bepaalde trajecten zijn waar bij voorbaat bekend is dat er langer nodig is dan een half jaar. Kim Verburg benadrukt dat er specifieke doelgroepen zijn die levenslang begeleiding en behandeling nodig zullen hebben en er hier gekeken moet worden naar de levensloop, op welke momenten er begeleiding en behandeling nodig zullen zijn. Voor deze groep zou er een ander kader moeten komen, en moet er met een aantal partijen afspraken gemaakt worden om hier goed inzicht op te hebben. Paula Zandstra, Janny, Monique en Miki zijn het hiermee eens. Sevgi laat weten dat ze dit zullen meenemen.

NB. De jeugdhulpaanbieders kunnen ook vooraf en achteraf schriftelijk vragen stellen of input leveren naar aanleiding van agendapunt 6.

6. Rondvraag

Geen vragen.

7. Sluiting

Tim (voorzitter) sluit de sessie.